

Sathya Sai

information

SATHYA SAI INFORMATION

DECEMBER 2006

Yajnas främjar människans gudomliga natur.....	3
Innebörden av yajnas.....	12
Syftet med Jesu liv.....	19
Sök Gud.....	21
Granen.....	25
Ideellt arbete i Sai-organisationerna.....	28
Information från svenska Sathya Sai-organisationen.....	31

”Utveckla andlig disciplin med bönen som ett naturligt inslag i vardagen. Bön med världsligt innehåll når inte Gud. Alla böner med ren kärlek, som kommer från en osjälvisk längtan att tjäna och från hjärtan som omfattar alla, når däremot Gud.”

– Sathya Sai Baba

Ur: *Be like Jesus*, s. 111.

Sathya Sai Information är den svenska Sathya Sai-organisationens officiella tidskrift. Den utkommer fyra gånger per år

Yajnas främjar människans gudomliga natur

Från Sathya Sai Babas invigningstal av
Ati Rudra Maha Yajna i
Sai Kulwant Hall, Prasanthi Nilayam, den 9 augusti 2006

I och med att människor fascinerades av det engelska språket minskade kunskapen om deras egen religion och deras eget språk. När kunskapen om den egna religionen och språket minskade, upphörde kärleken till den egna kulturen. När kärleken till den egna kulturen försvann, minskade rättfärdigheten i världen. När rättfärdigheten minskade och försvann från jorden förlorade Indien sin upphöjda position. O Indiens folk! Öppna era ögon och uppmärksamma åtminstone från och med nu situationen.

*O, ni människor med ädla egenskaper!
Vad mer kan jag klargöra och framföra?
(telugu-vers)*

Ni som är den gudomliga kärleken förkroppsligad!

Indien är landet där man finner helighet, uppoffring och storhet. Här föddes många kyska kvinnor. Här föddes Savitri som återupplivade sin döde make genom kraften i sin kyskhet. Finns det något annat land i hela världen där en kysk kvinna kan återuppliva sin avlidne

make? I detta helgade land föddes Chandramati som släckte den våldsamma branden med sanningens kraft. I detta land föddes Sita som gick in i elden och kom ut oskadd och därmed bevisade sin kyskhet och renhet. Hon lyfte aldrig sitt huvud eller såg på Ravana ens ett ögonblick under sin fångenskap i Lanka. Damayanti, som förvandlade en illasinnad jägare till aska med kraften i sin kyskhet, föddes inte hon i detta land? Detta storslagna land Bharat (Indien) är i sanning ett hav av ädla kvaliteter. Hela det indiska folket strålar av kyskhet och renhet.

Indien är i själva verket lärare för alla världens länder. Fastän inte alla människor i detta land kan göra anspråk på sådan djup helighet och ädelhet är alla kvinnor här verkligt kyska, uppriktiga och rättfärdiga. Indiens kvinnor motarbetar eller hånar aldrig sina män. Var skulle Herren Siva inkarnera om inte i detta heliga land, Indien?

Gud inkarnerar på jorden för att återupprätta rätt handlande (dharma)

Man kan inte få en gudsuppenbarelse endast genom dyrkan, iaktta gott uppförande (vratas) eller offerritualer som yajna. Det är bara genom att rena sitt hjärta och odla ädla egenskaper man kan få en uppenbarelse av Gud. Gud är allestädes närvarande. Han är skaparen, uppehållaren och förintaren av alla universums föremål och varelser. Varje föremål i detta universum är en gåva från Gud som är inneboende i dem alla. Gud finns i alla varelser. Hela universum genomsyras av Gud. Inget föremål ni ser bör ni därför betrakta som enbart död materia. Det är en form av gudomlighet. (Bhagavan visar en näsduk). Ni kanske säger att detta är en tygbit men så är det inte. Det är en kombination av trådar, men det är inte heller en korrekt beskrivning. Trådarna är gjorda av bomull som är tygets ursprung. På liknande sätt är Gud alltings ursprung. Gud kan

inte beskrivas med några specifika egenskaper (nirgunam), Gud är fläckfri (niranjanam), Gud är det slutgiltiga målet (sanathana nikanam), Gud är evig (nitya), ren (shuddha), upplyst (buddha), fri (mukta) och helighet förkroppsligad (nirmala svarupinam). Olika människor ger Gud olika namn, men Han är bortom alla namn och former. Han genomsyrar allt. Hans händer och fötter finns överallt (sarvatah panipadam). Vart ni än ser existerar bara Gud. Hela världen är Guds verk, spegelbild och eko. Ni ser er kropp, men den är som en vattenbubbla. Sinnet är en massa tankar. Man bör därför inte leva sitt liv enbart beroende av kroppen och sinnet. Kroppen är utan tvivel en gåva från Gud, men vi är födda till att offra alla Hans gåvor till Honom. Herren Krishna förkunnade: "Det eviga och gudomliga (atma) i alla varelser är en del av Mig". Därför är ni inte enbart en mänsklig varelse. Namnen ni bär har ni fått av era föräldrar. Faktum är att ni föddes utan något namn. Människan kan således inte betraktas enbart som kroppen, som är förgänglig och oren. Hon är i själva verket gudomlig. Därför inkarnerar Gud på jorden i mänsklig gestalt gång efter gång för att få människan att förstå sitt gudomliga ursprung. När rättfärdigheten är i förfall inkarnerar Gud för att återupprätta den, vilket förkunnades av Herren Krishna i Gita:

*O, Arjuna! När rätt handlande (dharma) åsidosätts och när orätt handlande tillåts inkarnerar Jag för att återupprätta rätt handlande (dharma).
(sanskrit-vers)*

I vår tid har rättfärdigheten förfallit och sanningen fallit i glömska. Hela världen är nu ansatt av orättvisa, oordning, bristande disciplin och orättfärdighet. Tro på Gud är den viktigaste sanningen i människans liv. Sanning är Gud. Kärlek är Gud. Lev i kärlek. Fyll ert liv med kärlek. Det kan inte finnas något liv utan kärlek. Älska Gud så får ni ta emot Hans kärlek. Det är bara med kärlek man kan nå Gud.

Vedaskrifterna innehåller djupa andliga sanningar

Som föregående talare, prästen (pandit) som leder yagnan, sade består Rudram av Namaka och Chamaka, mantras som är fyllda med stor kraft. Rudram finns i Krishna Yajur Veda som är källan till många skrifter (sastras), epos (itihisas) och mytologiska berättelser (puranas). Tyvärr förlorade Vedaskrifterna sin framstående position eftersom det endast var ett fåtal människor som sjöng vediska mantras regelbundet. Att studera Vedaskrifterna är till stor fördel för alla eftersom de är rika på andlig kunskap och innehåller de grundläggande principer som styr människans liv. Vedaskrifterna har Gud skänkt för hela mänsklighetens välfärd. Vediska mantras kan sjungas av alla helt oberoende av religion, samhällsklass, nationalitet med mera. (Svami kallade nu fram två studenter, en rysk och en amerikansk, och bad dem sjunga vediska mantras inför hela församlingen. De sjöng Sri Suktam och Rudram tillsammans, med korrekt uttal och perfekt tonfall till allas glädje och förvåning).

Det är Svamis önskan att människor i alla länder, oberoende av religion, samhällsklass, nationalitet och så vidare, studerar Vedaskrifterna och sjunger vediska mantras. Studiet av Vedaskrifterna är inte förbehållet indier eller dem som tillhör brahminkasten. Häromdagen kom några personer från Iran och Irak till Puttaparthi. De hängivna från Iran är här än. Vi försöker undervisa alla i Vedaskrifterna. Dessa skrifter fördriver all slags sorg. Den yajna som nu utförs har inte något begränsat mål som Putrakameshti eller Aswamedha yajna har. Den utförs för hela mänsklighetens välfärd och frigörelse. Några få lyckligt lottade studerar Vedaskrifterna och sprider dem. Det finns dock en del beklagansvärda människor som studerar Vedaskrifterna men inte gör något försök att dela med sig av sin kunskap till andra. Eleverna vid Sathya Sai utbildningsanstalter studerar dock Vedaskrifterna

och delar med sig av denna kunskap till andra. För att kunna studera Vedaskrifterna måste man först lära sig sanskrit.

Vinay Kumar har utsetts till ungdomsledare i Sri Sathya Sai Seva-organisationen, i delstaten Karnataka. Han har anförtratts ansvaret att samla Karnatakas ungdom för studier av Vedaskrifterna och spridande av deras budskap. Ungdomsledare från andra indiska delstater, såsom Andhra Pradesh, Kerala med flera har också utsetts för detta ändamål. På liknande sätt lär sig ungdom i andra länder i världen alla Vedaskrifter, särskilt Rig Veda.

Vi bör inte glömma bort Vedaskrifterna. Hela skapelsens hemlighet innefattas i dem. De avslöjar för oss livets mål och syfte. I själva verket rymmer de all kunskap. De fastställer normerna för de fyra stadierna i människans liv: Att leva i avhållsamhet (brahmacharya), leva som familjeförsörjare (grihastha), leva i ensamhet (vanaprastha), ge avkall på världen och leva ett liv i andligt sökande (sannyasa). Människorna har nu börjat inse Vedaskrifternas storhet. Ni kan även se att kvinnor sjunger vediska mantras. Män och kvinnor ser olika ut vad beträffar kroppsbyggnad, men det finns inga skillnader mellan dem när det gäller lära sig Vedaskrifterna och sjunga vediska mantras. Vedaskrifterna är fyllda med gudomliga mysterier och djupa andliga sanningar. Rudram utgör en mycket viktig del av Krishna Yajur Veda. Rudram anses i allmänhet vara en bön till Herren Rudra. Egentligen utgör det essensen av alla Vedaskrifterna, dvs. Rig Veda, Yajur Veda, Sama Veda och Atharvana Veda. Ett annat viktigt särdrag hos Rudram är enheten mellan dess två delar, Namaka och Chamaka. Namaka lägger vikt vid frihet från världsliga bindningar, medan Chamaka undersöker människans olika önskningar och begär. Vilka bör man avstå från och vilka kan man ha? Det som är ont måste man överge, allt som är gott bör man önska. Att förstå båda dessa aspekter är viktigt för människan.

Inse att det bara finns en Gud

Människor tror att uppoffring (thyaga) är att överge familj, hem, mark och andra tillgångar, men detta är inte verklig uppoffring. Det är ganska lätt att göra. Att avstå från frukten av sina önskningar och handlingar är sann försakelse. Man måste förstå syftet med att födas som människa. Vi föds inte enbart för att äta, dricka och roa oss, utan för att hjälpa våra medmänniskor. Hjälp alltid, skada aldrig. Såra eller skada aldrig någon. Använd inte hårda ord. Kritisera inte någon. Att kritisera andra är en stor synd. Kritisera inte ens era fiender.

Människokroppen är uppbyggd av de fem elementen. Den innehåller fem sinnen som begär att få sina önskningar uppfyllda. Det finns dock också vissa värden – som sanning (sathya), rättfärdighet (dharma), frid (santhi), kärlek (prema) och icke-våld (ahimsa) – som är medfödda hos oss. Dessa måste få komma till uttryck i vårt dagliga liv. Denna process kallas educare. Den kunskap som uppnås genom att studera böcker kan kallas utbildning (eng. education). Detta är inte den form av utbildning vi bör skaffa oss. Vad vi bör ägna oss åt är educare, varigenom de ädla egenskaper vi fötts med manifesteras i vårt liv. Detta är den helgade inre vägen som kräver egen ansträngning och inte innefattar läsandet av böcker skrivna av andra. Educare är i själva verket Guds gåva. Den kan bara uppnås genom Guds nåd, inte på något annat sätt. Därför bör man ständigt kontempera över Gud, överallt och under alla omständigheter. Detta är verklig hängivenhet.

Vi må ge Gud vilket namn som helst: Rama, Krishna, Jesus eller Allah, men det finns bara en Gud. Dessa är alla olika namn som ges Gud. Sanningen är en, men de vise ger den många olika namn. Därför bör vi aldrig göra någon skillnad på de olika gudsnamnen.

*Utsmyckningarna varierar men guldets i dem är detsamma.
Det finns många sorters kor men mjölken är densamma.
(telugu-vers)*

Man måste ha ett öppet sinne för att erfara Guds mysterier. Det är inte fel att tillbe Gud med det namn ni föredrar, men det är fel att smäda andra gudsnamn och gudsformer. En del människor väljer Narayana som sin gudom, men de tycker inte om Siva. Detta är ett stort misstag, eftersom Siva och Narayana är två namn på samma Gud. Det finns bara en Gud, men Han tillbes med olika namn och former. Den som inser denna enhet kommer att få sinnesfrid. Den som älskar en gudsform och hatar en annan kan aldrig uppnå förverkligande. Inte bara ungdomen utan alla måste inse denna enhet och låta detta styra deras liv. Det är Gud som beskyddar världen. Guds namn är mäktigare än till och med den kraftigaste bomb. Guds namn beskyddar det goda och tillintetgör allt ont. Så om ni tillber Gud kommer hela världen att beskyddas.

Ungdomen bör studera Vedaskrifterna och sprida dess budskap

Denna yajna genomförs för världens välfärd. En mycket viktig aspekt av den är att den skyddar och utvecklar människans gudomliga natur. Samtidigt utrotar den hennes demoniska egenskaper och befrämjar således mänsklighetens välfärd. Denna yajna kan utföras av alla med intresse för mänsklighetens välfärd. Materielen och andra resurser nödvändiga för genomförandet av denna yajna har Vinay Kumar ansvarat för. Han åtog sig kärleksfullt arbetet och utförde det nästan på egen hand. Många erbjöd ris, frukt, grönsaker med mera, men han accepterade ingenting från någon. Kostnaden för att genomföra denna yajna är stor. Han ordnade själv all materiel

till denna yajna. Jag önskar att alla delstater har sådana hängivna ungdomsledare. Han ägnar mycket tid till tjänande. Hans tjänande gör mig mycket glad. Han avböjde alla erbjudanden om hjälp med att genomföra denna yajna med orden: "Sai är med mig. Han ensam kommer att hjälpa mig."

Han gifte sig för tio år sedan. Både han och hans fru tjänar Svami. När förslaget att genomföra denna yajna presenterades för mig, frågade Jag dem: "Kära ni! Föreslår ni detta med önskan att få en son?" De svarade med en röst att detta inte var deras önskan eller motivet till deras bön. Då frågade jag om de ville ha något annat. Deras svar var: "Svami! Vi önskar bara Dig!" Jag har hittills inte hört ett sådant svar från något par. Trogen sitt namn utför Vinay Kumar en hel del gott arbete med kärlek och ödmjukhet. Hans far var skatteuppbördsman. Han var vän till Lakshmi Narayana. De umgicks under lång tid. Nu arbetar Vinay Kumar och Lakshmi Narayana tillsammans för att organisera denna yajna. Vinay Kumar behandlar honom som sin egen far. Sådana ädla själar och ungdomsledare behövs alltmer i världen. När ledarna är goda och kompetenta kommer hela världen att göra framsteg och blomstra. Världen befinner sig i detta sorgliga tillstånd på grund av brist på goda ledare. I vår tid finner vi sällan goda ledare på något område, vare sig det gäller utbildning, politik, religion eller andlighet. Vart man än vänder sig är all mänsklig strävan förknippad med begär efter att tjäna pengar. Allt är business.

Pengar är dock inte det som man lägger vikt vid i Sri Sathya Sai-organisationen. Allt är gratis i vår organisation. Undervisningen från första klass till doktorandnivå är helt gratis. Det samma gäller våra sjukhus. Våra allmänna och högspecialiserade sjukhus erbjuder sjukvård helt utan kostnad. Sjukhus på andra håll tar tre- till fyrahundratusen rupies för att utföra en hjärtoperation. Hur skulle fattiga människor kunna betala så mycket pengar? Sjukvården inklusive specialistvården är helt gratis i våra sjukhus. Fattiga

människor uppsöker våra sjukhus för behandling utan ens en rupie i fickan och återvänder hem helt botade från sina sjukdomar. Vi bör erbjuda våra tjänster gratis. Jag önskar att alla våra Seva Dal-medlemmar och collegestuderande ägnar sig åt gratis tjänande. Därvid vinner de Svamis nåd. Ni må glömma allt annat, men aldrig Guds namn.

Ni som är kärleken förkroppsligad!

Ati Rudra Maha Yagna är ytterst helig och mycket verkningsfull yajna. Livet för alla de som deltar kommer att helgas. Det kommer att finnas elva präster som genomför varje del av yajnan (yajna kunda). Det finns elva sådana, således kommer 121 präster att svara för utförandet av hela yajnan. För varje yajna kunda kommer att finnas en person som har hand om allting som gäller ritualerna. Alla som medverkar vid yajnan kommer att arbeta i enhet för att göra den framgångsrik. Det är bara genom enhet något kan åstadkommas. Enhet föder renhet som till slut leder till gudomlighet. Därför bör alla vara som bröder och systrar. Om ni av någon anledning blir arga vid något speciellt tillfälle bör ni betrakta vreden som er fiende och fördriva den. Begär, ilska, girighet, självbedrägeri, högmod och avund är människans sex fiender. De är orsaken till hennes svårigheter i livet.

Ni som är det Gudomliga Självet förkroppsligat!

Ni är inte vanliga mänskliga varelser. Ni är det Gudomliga Självet förkroppsligat. Varje individ ges ett visst namn bara för att kunna identifieras, men i verkligheten är alla gudomliga, inte enbart mänskliga varelser. Jag önskar er alla ett gott, fridfullt, förnöjsamt och lycksaligt liv. Ni kan inte vinna frid utan hängivenhet, så utveckla hängivenhet, Bangaru! (ett kärleksfullt uttryck använt av Bhagavan, med betydelse guld.) Försjunk i hängivenhet (eng. devotion) inte i den djupa ocean (eng. deep ocean) som det världsliga utgör. Det är bara er hängivenhet som leder till Gud.

– Sathya Sai Baba

Innebörden av yajnas

Från Bhagavans tal den 21 oktober 1982 på
Veda Purusha Saptaha Jnana Yajnas första dag

*När det finns överensstämmelse mellan tanke, ord och handling
hos en människa erkänner världen henne som högsint och ädel.*

När man viger sitt liv åt sanningen uppnår man det gudomliga.

Lögnare, liksom småsten, finns i överflöd.

Sanna och äkta människor, liksom diamanter, är sällsynta.

Ni som är kärleken förkroppsligad!

Närhet till Gud, uppenbarelse av det Högsta, är inte ett tillstånd man ska uppnå eller något nytt man måste förvärva. Gud eller det Högsta är Självet sanna och verkliga natur. Individerna är Gud, den odelbara. Även när Självet är insnärjt i denna värld av konflikter och konfrontationer är det i själva verket Gud. Genom att det förleds att tro det är kroppen som det lever i och genom att lockas av naturens charm och utmaningar, tror det att det är en individ och får lida på grund av denna begränsning. Det är liksom regnet som faller klart och rent från molnen, men på jorden blir vattnet grumligt och förorenat genom sin kontakt med marken. Det förändrar dock inte vattnets verkliga natur. Vattnet som steg upp som moln och föll som regn är klart och rent. Havets salt avlägsnas i havet självt. Alla kontinenters floder slutar i havet. När de återvänder till havet där de började sin långa resa, förlorar de sin individuella form och sin smak och sina andra karakteristiska egenskaper. Det är på samma sätt med de individuella Själven som har tagit mänskliga former och beskrivs med olika namn. Själven uppstår ur samma källa och införlivas sedan med den universella form de separerat sig från. I Bhagavadgita förkunnar Herren Krishna: Den eviga Atman i alla varelser är en del av Mitt Väsen. De kan tyckas olika men deras verklighet är den Ende. Vedaskrifterna tilltalar därför alla de olika

Själven som odödlighetens söner (amrutasya putra). De påminner alla levande varelser om att de är det odödliga gudomliga. En miljonär kan spela rollen som en utslagen och fattig person i ett skådespel och kanske spelar anmärkningsvärt bra på scenen, men denna roll gör honom inte till en utslagen. Även när han spelar sin roll vet han att han är miljonär och bara låtsas vara fattig. Om han glömmer sin verklighet är han i sanning en dumbom. Det individuella självet är rollen. Verkligheten är Gud.

För varje uppgift och handling finns en metod, ett tillvägagångssätt, ett sätt att göra det. Byggnadsingenjören, till exempel, arbetar efter vissa normer, principer och arbetsmetoder. Dessa bestäms utifrån markförhållanden, typen av grund, byggnadens höjd osv. En målare måste beräkna ytan, bestämma färgtyp, underlag osv. Om de inte tar hänsyn till allt detta kommer byggnaden att bli instabil, målningen kommer inte att uppskattas. Samma sak gäller offerceremonin (yajnan) som invigdes i morse. Låt oss först se på altaret, där den heliga elden tänds, som man offerar i. Det måste utföras i enlighet med vad som fastlagts i forna tider. Om dessa regler bryts eller kringgås kan det utlovade resultatet inte garanteras. Elden som tänds på altaret måste, enligt de texter som föreskrev yajnan, gnuggas fram ur det hårda träet som användes i morse. När den tänts måste eldstungor frambringas för att motta det som offeras till de gudar som åkallas med heliga mantran.

Vedaskrifterna uppmanar oss att inse att allt – levande och icke-levande – alltings egenskaper och kännetecken bara är en aspekt av den Ende, (Gud, atma), alltings källa och verklighet. Egot (aham) är en yttring av Gud (atma), liksom skummet på vågtoppen, som inte är något annat än havet självt. Gud (atma) kan mycket väl vara utan egot, men egot kan inte existera utan atman som sin grund. Människan värdesätter emellertid egot, ger det form med många egenskaper och därför förorenas det och blir till egoism! När egot är fritt från detta tillstånd av egoism utgör det

en aspekt eller del av Gud (atman). Karaktärsdrag, uttrycksformer, handlingssätt (gunas), drar in egot (aham) i dualismens virrvarr och får en skadlig inverkan och egot överger sin positiva, renande roll. Offringen man utför här i den heliga elden symboliserar att man offerar det onda som angripit egot och de djuriska drifterna som ännu styr det.

Denna egoism eller form som egot stelnar i lurar människan och döljer sanningen för henne. Sankaracharya har beskrivit den skada den vållar och föreskriver upprepadet av Guds namn för att motverka konsekvenserna. Det rena egot kommer då att uppgå och förlora sin identitet i Gud (atman), som varken föds eller dör. Dessa offerritualer (yajnas) tjänar ett syfte mer än alla andra – de renar alla nivåer av medvetandet (chitta shuddhi) för de innefattar försakelse, åkallan av det gudomliga och asketiska övningar. Enbart dessa ritualer kan dock inte skänka befrielse (moksha). Den kan bara uppnås genom medvetenhet om den sanna verkligheten vilket leder till avlägsnandet av bundenhet till det överkliga. Detta slutliga mål beaktas dock sällan. Vediska offerritualer genomfördes för att man skulle välsignas med ett bekymmersfritt världsligt liv och en lycklig himmelsk vistelse, och var bara ett steg på vägen mot befrielse från födelse och död och uppgående i sanningen.

Med ett renat sinne måste man utforska verkligheten tills inte minsta spår av lockelse till det överkliga består. Yajna innefattar försakelse. Det betyder att avstå. Vad är det vi måste avstå? Rikedomar? Det är ganska lätt. Hemmet? Det är inte heller svårt. Lämna sin hustru och sina barn, sina ägor och hus och dra sig undan till skogen? Det också har många gjort, men fastän ens kropp och sinne befinner sig i den djupaste djungel kan hustrun och barnen, ägorna och husen fortfarande uppta tankar och känslor hos den som gett sig iväg. Det som måste ges upp är därför ens onda tendenser, fördärvliga tankar, själviska känslor och längtan efter sinnenas njutningar. Man måste befria sig från avund och från lusten

att framhålla sig själv. När allt detta försakats kan inte hemmets hård skada oss. Vedaskrifterna uppmanar människan att ge upp det djuriska egot och dess följeslagare, vrede. De onda dragen i form av avund, högmod och illvilja har samma ursprung. De är alla djuriska fastän de framträder som mänskliga. Vedas förkunnar att kärlek, tolerans, medlidande, obundenhet och fasthållande vid sanningen är de sanna mänskliga karaktärsegenskaperna.

Jesus sade: "Be, och ni skall få." "Sök, och ni skall finna." "Knacka, och det skall öppnas för er." Men ber vi, söker vi och knackar vi verkligen? Ja, vi ber, vi söker, vi knackar på dörren, men vem ber vi? Vad söker vi? Vems dörr knackar vi på? Vi ber inte om bestående sällhet. Vi ber bara om övergående materiella glädjeämnen. Därför får vi inte allt vi ber om. Varför? Har Han inget förbarmande? Barnet är sjukt, men det ber om många sorts sötsaker som modern vägrar ge det. Betyder det att hon hatar barnet? Eller att hon är hårdhärtad? Har hon förlorat sin kärlek till barnet? Vägran är i sig ett tecken på medkänsla, för varje människa är kronisk sjuk och lider av upprepade födelser och död. Att ge allt som bes om kan bara förlänga lidandet. Därför avslås och uppfylls inte dessa önsknings. Ni ber inte om det som är outhärligt! Ni ber inte om den frid som är bestående och utan avbrott. Om ni gör det kommer denna välsignelse att ges till er.

Visst, ni söker verkligen, men söker ni Gud, eller någon ogudaktig? Gud svarar när ert sökande kommer från hjärtat. Ert sökande fläckas av girighet, hat mot andra, hämndbegär och störs av avund och intolerans. Jag vet att ni knackar på dörren, men på vilken? När ni håller dörren till ert eget hjärta stängd, hur kan ni då kräva att andra dörrar öppnas? Knacka på ert eget hjärtas dörr. Gud, Han som bor där, visar sig då. Prahlada hyste tron att Gud bor i alla hjärtan och överallt, så när han knackade på en pelare i slottet trädde Herren fram ur den. Tro på att Han bor i er och vänd blicken inåt.

Ni klagar över att Gud är obarmhärtig, svår att göra till lags

med mera, bara för att ni inte vill ge Honom vad ni borde eller be Honom om det Han med glädje skulle ge. Ömsinta hjärtan, heliga tankar, kärleksfullt tal – sådana kvaliteter kan beveka Gud (atman) att manifesteras sig i medvetandet, ty de personifierar sanningen, förkroppsligar Gud som sanning eller sanningarnas sanning (sathya). Därför måste sanningen dyrkas och blidkas. Offrandet av gåvorna i denna ceremoniellt tända och ceremoniellt underhållna eld är den symboliska dyrkan av sanningarnas sanning (sathya).

Filosofi tolkas som sökandet efter sanning, men sanningen är inte något man söker. Ni måste bara bli medvetna om den, erfara den, leva den. Utan detta är filosofi (eng. philosophy) enbart total tomhet (eng. full-loss-ophy)! Dessa yajnas, som uppmuntrar er att förädla era känslor, är alla utformade för att leda er mot målet.

Sanningen är helhet, den Ende som förenar och införlivar de många. Forna tiders vise nöjde sig inte med en aspekt av sanningen eller en uppfattning eller en gud, utan sökte det Högsta där allt förenas. Det är Keshava som dyrkan av alla gudar når. Vilken gudom ni än tillber når det Gud. Ett hus kan inte utgöra en by, inte heller en individ ett samhälle, eller ett träd en skog! För att bli medveten om helheten måste man uppfyllas av skogens sublimes storslagenhet, inte sitta och kura under ett enda träd. Detta är det inre syftet som leder sanningssökare till Himalayas djupaste skogar. Att de ville dra sig undan världens larm var bara en ursäkt. I eremitboningen i skogen uppsteg bönen som ett eko av Yajur Veda, "Låt allas sinnen förenas, allas hjärtan bli ett och sträva mot samma mål, uppburna av samma kraft" mer meningsfull och mer verkningsfull. Det rådande socialistiska idealet, mänsklighetens enhet, är en vedisk tanke. I själva verket var det vediska idealet än mer vittomfattande. "Låt alla världar vara lyckliga och blomstrande. Världen är en familj", förkunnade Vedaskrifterna.

Det antas felaktigt att Vedaskrifterna bara var avsedda för en bestämd grupp av människor, en viss samhällsklass, en bestämd ras

eller samhälle. Detta beror på en feltolkning och felaktig slutsats. Det sades att Vedaskrifterna bara är för Brahmaner och de vedakunniga (pandits) bland dessa. Detta är också en felaktig slutsats. Varje vedisk ritual hade som sitt mål hela världens välbefinnande och fred. Vedaskrifterna ivrar för att skänka välfärd till de tre världarna – de nedre regionerna, jorden och himmelriket. Det är synd att en trångsynt inställning till sådana djupsinniga texter lurats på människorna av inskränkta människor. Vedaskrifterna ger inte utrymme för åtskillnader i fråga om samhällsklass eller tro. De försäkrar: "Jag räddar alla som håller Mig i minnet." "Jag är nära alla som är nära Mig." "Vem som än dyrkar Mig, i vilken form som helst och med vilket namn som helst, manifesterar Jag Mig inför med den formen, bärande det namnet." Gåvor offras i denna heliga eld till den Ende, men den Ende åkallas med många namn: "Om! Jag bugar mig med vördnad inför Rudra! Om! Jag bugar mig inför Aditya! Om! Jag bugar mig inför Varuna", osv. Rishis eller vismännen hade var och en sin favoritform och sitt favoritnamn, och därför tilldelades den Ende Herren många namn. Många bland er föredrar den tillbedjan som kallas Laksharchana eller Saptaham. Det som då görs är att man upprepar gudsnamnen hundratusen gånger eller under sju hela dygn. En blomma placeras framför bilden eller statyn under upprepningen av ett namn – Madhava, Keshava, Narayana osv. Gudabilden är hela tiden densamma. När vi kallar honom Madhava är vi medvetna om att han också är Keshava och Narayana, och detta bereder oss glädje.

Varje lovsång i Vedaskrifterna kallas en Rik, som betyder "lovpris", och ordet veda härleds ur roten vid, "att veta". Vad exakt skall vi söka kunskap om? Vi måste erfara den Ende, inse att det inte finns någon "annan". Därför står varje ord, varje formulering i Vedaskrifterna, varje mantra eller Rik i den, bara för den Ende, fastän människor, på grund av otillräcklig förståelse eller felaktig uppfattning, missförstår texten och tolkar orden som uttryck för

mångfald. Det är viktigt att den rätta innebörden förstås av alla. Då tillfällena att tillägna sig den har blivit färre, vinner felaktiga tolkningar spridning.

– **Sathya Sai Baba**

Ur: *Sanathana Sarathi*, mars 1983 och september 2006 s.283.

15 meter hög Jesusstaty Hillview Stadium
Prasanthi Nilayam

Syftet med Jesu liv

Sammanställning av Sathya Sai Babas tal om Jesus

För två tusen år sedan, när fördomsfullt högmod och stor okunnighet vanhelgade mänskligheten, kom Jesus som förkroppsligandet av kärlek och medkänsla och levde bland människorna, och höll fast vid de högsta livsidealen. Han var en mästare född med ett syfte (karana-janma), uppdraget att återupprätta kärlek, medmänsklighet och barmhärtighet i människornas hjärtan. Han var inte bunden till sin egen person, och inte heller fäste han något avseende vid glädje eller sorg, vinst eller förlust. Han hade ett hjärta som svarade på ångestfyllda rop, och han vandrade runt om i landet och predikade kärlekens budskap. Hans liv var ett offer för upplyftandet av mänskligheten. Jesus omvandlade många syndare till helgon.

Jesu ursprungliga namn var Isa, som när det upprepas blir Sai. Isa och Sai, betyder båda två Gud (ishvara), den evige och fullkomlige, varande – medvetande – lycksalighet (sath - chit-ananda). Varande, medvetande, och lycksalighet är varje individs tre bestående kännetecken. I ett tibetanskt manuskript, på det kloster som Isa (Jesus) tillbringade några år, skrevs hans namn som Isha, vilket betyder "Alla levande varelsers Herre".

Jesu kallades Kristus, då han betraktades som Guds "utvalde" budbärare. Kristus grundläggande undervisning avsåg främjandet av medkänsla, medlidande, kärlek, uppoffring och brödraskap bland människorna. Detta var Jesus grundläggande budskap.

Kristus förkunnade att Gud har all makt och är allestädes närvarande, den Ende. Hans undervisning bör tolkas, förstås och efterföljas utifrån detta universella perspektiv. Detta gudsbegrepp bör inte begränsas av en utestängande hållning. Det finns ett stort behov, i en värld uppdelad i raser och religiösa grupper, att utveckla ett vidsynt perspektiv och en öppen hjärtig inställning. Trångsynt lojalitet skapar spänning och konflikt.

Jesus gav enkla praktiska lektioner i andlig utveckling för mänsklighetens bästa. Han uppvisade gudomliga krafter för att inge tilltro till giltigheten av hans undervisning. Han visade på den väg som kan ge människan söt nektar av gudomlig lycksalighet (ananda). Han uppmanade människorna genom föreskrifter och gott exempel att utveckla värden såsom barmhärtighet, medkänsla, överseende, kärlek och tillit. Dessa värden är inte åtskilda och enskilda kvalitéer, utan endast olika aspekter av det gudomliga i människan, som hon bör känna igen och utveckla.

Du bör börja resan mot förening med Gud från och med nu. I början betraktar du dig själv som enbart en mänsklig varelse. Senare, när du stadiet där du inser din inneboende gudomliga potential. Slutligen når du stadiet då du förverkligar din gudomlighet. Dessa tre stadier kan man se i Jesu liv. Först såg han på sig själv som Guds budbärare. Senare, när han upplevde en närmare relation till Gud, tillkännagav han att var Guds son. Slutligen försäkrade han: "Jag och min Fader är ett." Genom denna process uppnådde Kristus enhet med Gud.

Detta är den andliga resa, som Jesus på ett tydligt sätt visade vägen för. Han kungjorde mycket tidigt i sitt liv att han hade kommit för att visa den andliga vägen.

– Sathya Sai Baba

Ur: *Be like Jesus*, s.7-9.

*"Kärlek ser med hjärtat och inte med ögonen.
Den hör inte med öronen utan genom hjärtats stillhet.
Den talar inte med tungan men utifrån medkänsla."*

– Sathya Sai Baba

Ur: *Be like Jesus*, s.108.

SÖK GUD

Be och ni skall få

Jesus Kristus sa: "Be, och ni skall få. Ropa och ni får svar. Knacka och det ska öppnas för er." Men, ber, ropar och knackar vi? Ja, vi ber, ropar, och vi knackar på dörren. Men vem ber vi till? Vem ropar vi på? På vems dörr knackar vi?

Ni ber inte om varaktig lycksalighet. Ni ber endast om kortvariga materiella nöjen. Därför får ni inte allt ni ber om. Ni ber inte om det som är absolut nödvändigt! Ni ber inte om den frid som är utan slut. Om ni gjorde det skulle er önskan bli uppfylld. Naturligtvis ropar ni. Men ropar ni på Gud eller på någon ogudaktig? Gud svarar när bönen kommer från hjärtat. Era rop är förorenade av girighet, hat mot andra, önskan om hämnd, avundsjuka och intolerans. Jag vet att ni knackar på dörren, men på vilken dörr? När ni håller dörren till ert eget hjärta stängd, hur kan ni kräva att lyckas med att få upp den andra dörren. Knacka på dörren till ert eget hjärta. Gud som bor i ditt hjärta blir då synlig. Tro på att Han finns inom er och rikta blicken inåt.

Ni klagar på att Gud är obarmhärtig, svår att behaga, osv. Det beror på att ni inte vill ge Honom vad ni borde och inte heller ber om det som Han med glädje skulle ge er. Kärleksfulla hjärtan, heliga tankar, kärleksfullt tal – detta kan få det gudomliga att uppenbara sig i ert medvetande.

Var sanna hängivna till Jesus

Försök att vara som Jesus. Jesus var en person vars enda glädje var att sprida gudomlig kärlek, att ge gudomlig kärlek, ta emot

gudomlig kärlek och leva i gudomlig kärlek. Jesus var en mycket ren och helig person. Att glömma Jesu lära och påstå att ni älskar honom är inte alls kärlek. Kom ihåg de ord Jesu sa, de råd han gav, de varningar han gav, och bestäm er för att leva ert dagliga liv enligt den väg som han visade på. Hans ord bör inpräntas i era hjärtan och ni bör besluta er för att praktisera allt han lärde. Ändra era vanor och förbättra ert uppträdande från och med nu. Det är måttet på er uppriktighet. Många människor kallar sig själva för hängivna utan att förstå meningen med och betydelsen av ordet hängivenhet. Hängivenhet betyder inte att utföra riter och ritualer. Sann hängivenhet är att lyda Guds bud och sprida Hans budskap. När detta budskap sprids bör tillit till Gud komma i första hand och kärlek till Gud vara det centrala. Det finns inget annat än kärlek i denna värld. Kärlek är Gud. Kärlek är livet och kärlek är allt. Så utveckla kärlek mer och mer.

Det finns många som är djupt hängivna till Jesus. Deras plikt är att sprida glans över Jesu storslagna budskap. Vi kan se missionärer som inspireras av Kristus, resa tusentals kilometer bort från sina hem till länder med främmande kulturer med annorlunda mat- och dryckesvanor, ett annat sätt att klä sig och ett annat språk. De startar skolor och sjukhus för att sprida Jesu lära. Ni bör också förbereda er för att vara Guds budbärare. Det betyder att ni bör leva upp till Guds budskap. Detta budskap manar till osjälvisk hjälp till alla. Medkänsla, moral och hederlighet är också väsentliga delar av detta budskap.

En sann hängivens första egenskap är frihet från begär och önskningar. En hängiven bör inte ha några önskningar. Hur är det möjligt för människan, som har en kropp, sinnen, sinne och intellekt, att vara i ett tillstånd utan önskningar? Hon har helt säkert en eller annan önskan. Å ena sidan, finns det önskningar som hänför sig till sinnena och ger kortvarig glädje.

Å andra sidan, finns det en önskan som går bortom sinnena. I våra dagar är människor fyllda med många olika önskningar.

Hur kan man då leva ett liv utan önskningar och begär? Lev era liv utan känslan av "mitt och ditt", och ge allt till Gud. Endast då kan ni nå upp till den nivå där ni kan leva ett liv utan önskningar och begär. Idag har människan både världsliga begär så väl som begär som leder till den inre andliga vägen, men antalet begär som leder till den inre vägen är få i jämförelse med de världsliga begären. Hängivenhet innebär att ge upp alla världsliga begär och tillägna Gud alla era handlingar och tankar. När ni ger alla handlingar till Gud, blir det tillbedjan. Allt ni gör måste göras som en gåva till Gud.

Den andra egenskapen är renhet. Handlar det om yttre eller inre renhet? Man bör utveckla båda. Enbart fysisk renhet är inte nog, inre renhet är viktig. Om inte ert hjärtas inre är fyllt av kärlek, blir allt ni gör oheligt. Gör ditt hjärta heligt genom att fylla det med gudomlig kärlek. Hys aldrig oheliga eller illvilliga känslor.

Den tredje egenskapen för en sann hängiven är beslutsamhet. Ni bör ha beslutsamhet för att uppnå gudomlig nåd. När ni en gång tagit er tillflykt till Gud, förlora aldrig tilliten, vad som än händer. Tappa inte modet på grund av prövningar och motgångar som kommer i er väg. Ha jämnmod i tider av både glädje och sorg. Det är sann beslutsamhet.

Den fjärde egenskapen är total obundenhet. Ni bör leva ett liv med total obundenhet utan att hysa känslan av "jag" och "mitt".

Den femte egenskapen för en sann hängiven är att leva i nuet utan att grubbla över det förflutna eller oroa sig för framtiden. Det förflutna är förflutet, så glöm det förflutna. Oroa er inte för framtiden, för den är osäker. Lev därför i nuet. Men inte i vanlig nutid utan i närvarande nutid (eng. ordlek, It is not ordinary present; it is omnipresent). Det förflutna kan liknas vid ett träd, likaså framtiden. Nuet är fröet. Detta frö är resultatet av det förflutna och grunden till framtiden. Därför bör ni leva i nuet med orubblig beslutsamhet.

Endast då finns det garanti för framgång. Det är endast slöseri med tid att grubbla över det förflutna eftersom vi varken kan återskapa det eller ändra det.

Den sjätte egenskapen är att sluta med de aktiviteter som är grundade på begär. Detta betyder att det inte bör vara något vräkigt eller skrytsamt över det som en hängiven företar sig. Om ni inte upphör med skrytsamhet, kan egoismen inte försvinna. Egot måste avlägsnas för att hjärtat skall bli rent. Ingen god gärning kan göras utan ett rent hjärta. Det är genom heliga handlingar som hjärtat renas.

Det finns många hinder på den hängivnes väg. Ni blir en hängiven i sann bemärkelse endast när ni utvecklar tålmod och besestrar de onda egenskaperna ilska, hat och avundsjuka med kärlek. Bli inte upprymd av beröm eller ledsen av klander. Det är inte rätt av er att bara älska de som berömmar er och hata de som kritiserar er. Behåll ert sinneslugn både i beröm och i klander. Kritik hjälper er bara att utvecklas. Känn därför inget hat mot dem som kritiserar er.

Människans främsta plikt är att överlämna sig till Gud. "Överlämna sig" betyder att uppnå det tillstånd då den hängivne känner sig som ett med Gud. Denna känsla uppstår ur övertygelsen att samma gudomlighet är närvarande i alla. Människans kroppar är olika liksom glödlampor, men strömmen som passerar igenom dem är densamma. Färgen på glödlamporna eller effekten i dem kan variera, men strömmen som får dem att lysa är densamma.

När ni renar era hjärtan och överlämnar er helt till Gud, visar Han sig genast. När det finns fullständigt överlämnande, blir Gud således sina hängivnas tjänare. Detta är hängivenhetens kraft.

– Sathya Sai Baba

Ur: Be like Jesus, s.129-134.

Granen

Ute i skogen växte en liten gran på en solig och rymlig plats. Runt omkring den växte många större kamrater, både granar och tallar. Den lilla granen ville gärna växa och bli stor. Att solen lyste och luften var varm, samt att barn gick där och småpratade och plockade bär, brydde sig granen inte om. Det enda som var viktigt för granen var att växa och bli stor så att den skulle kunna se långt ut över den vida världen.

Att haren kunde hoppa över granen och barnen sa att granen var liten och söt, förgädd granen. Tre vintrar senare var den åtminstone så stor att haren måste springa runt den.

På hösten kom vedhuggarna och fällde några av de största träden. Grenarna högs av träden las på vagnar och drogs ut ur skogen av hästar. Granen undrade vad som skulle ske med träden. Svalorna visste inget, men storken sa att han sett fartyg med höga master som luktade gran, när han flög från Egypten. Om jag bara var stor nog att fara ut på havet, tänkte granen.

Var glad över din ungdom! sa solstrålarna. Var glad över det unga liv, som lever i dig. Och vinden kysste trädet, och dagen fällde en tår över trädet, med granen förstod ingenting. Vid juletid kom människor och fällde helt unga granar, och granen blev olycklig för att inte den blev fälld, lagd på en vagn och dragen av hästarna ut ur skogen.

Vart skall de? frågade granen. Det vet vi! kvittrade gråsparvarna. När vi tittade in genom fönstren i staden såg vi att de ställdes in i det finaste rummet och pryddes med de ljuvligaste ting, som förgyllda äpplen, pepparkakor, leksaker, och många hundra ljus! Vad hände sen, undrade granen? Det vet vi inte, svarade sparvarna. Om jag bara redan låg på vagnen, sa granen.

Var glad sa luften och solskenet, var glad och njut av oss och över din friska ungdom ute i det fria! Men granen kunde inte njuta, den bara koncentrerade sig på att växa. Människorna som kom sa nu att granen var ett vackert träd. Nästa jul fälldes den först av alla. Granen lastades av på en gård med en mängd andra träd, och den hörde en man säga: Den där var präktig. Den behöver vi!

Nu kom två tjänare och bar in granen i en stor vacker sal. Å, vad granen var rädd. Vad skulle nu hända? Betjänarna och två unga kvinnor började nu klä granen med små korgar, som var klippta av kulört papper och fyllda med sötsaker. Förgyllda äpplen och valnötter hängde ned som om de var fastvuxna, och över hundra röda, blå och vita ljus sattes fast i grenarna. Högst upp i toppen sattes en stor, gyllene stjärna.

Granen väntade nu med spänning på att ljusen skulle tändas. Det hände senare på kvällen och granen kände sig så vacker. Så öppnades en dörr och en massa barn kom instörtande. De stannade stumma av beundran framför granen en stund, med sedan bröt ett jubel ut och barnen började sjunga och dansa omkring granen, hand i hand. När de slutat dansa började de plötsligt att plocka bort allt det vackra, det ena efter det andra.

Vad skall detta betyda? tänkte granen. Barnen började nu leka med sina leksaker och ingen såg mer åt granen. Senare började en tjock farbror berätta en saga om Klumpe-Duns som ramlade ned för trapporna men ändå fick prinsessan. Kanske kan jag också en dag få ramla utför trapporna och få en prinsessa, tänkte granen.

Efter en lång tyst natt kom tjänarna in i rummet igen och granen blev glad då den trodde att det trevliga skulle börja igen. I stället släpades granen ut ur rummet, uppför trapporna och upp på vinden, in i en mörk vrå, där ingen dager lyste.

Dagarna gick och ingen brydde sig om granen förutom några möss som också bodde på vinden. För dem började nu granen berätta om skogen, där solen skiner och fåglarna sjunger. Vad du har sett mycket, sa mössen. Vad du har varit lycklig! Jag? sa granen och började tänka efter. Ja, i grund och botten var det nog en rätt lycklig tid.

En morgon kom människor upp på vinden och släpade ut granen på gården. Granen blev glad då den trodde att något trevligt skulle hända. I trädgården stod lindarna i blom, rosorna doftade och svalorna flög omkring och kvittrade. När granen i sin glädje sträckte ut sina grenar såg den att de var alldeles gula och förtorkade där den låg i en vrå bland nässlor och ogräs. Granen såg all prakt i trädgården och betraktade sig själv och började sorgset tänka på sin friska ungdom i skogen, på den glada julaftonen och mössen på vinden.

Nu är allt förbi! Tänk om jag hade glatt mig när jag kunde, sa den stackars granen. Så kom drängen och högg granen i bitar och slängde den på elden. Granen suckade djupt, och varje suck lät som ett skott. Vid varje knall som var en djup suck, tänkte granen på en sommardag eller på en vinterdag i skogen eller på julaftonen med alla ljusen – och så brann den upp.

Saga av H.C Andersen, förkortad version

Ideellt arbete i Sai-organisationerna runt om i världen

Indonesien

Sedan december 2005 har Indonesien träffats av flera tsunamier och jordbävningar. Det finns ett stort behov av humanitär hjälp på dessa öar. Sathya Sai-organisationen i Indonesien har outtröttligt bidragit med katastrof- och sjukvårdshjälp till de drabbade. Den 27 maj 2006 skakade en jordbävning området runt Indonesiens gamla kungliga stad Yogyakarta på ön Java. Jordbävningen förstörde 40 000 hus, 60 000 människor blev hemlösa och omkring 6 000 dödades. Medlemmar i Sai-organisationen handlade snabbt för att hjälpa de drabbade. Tjugotvå frivilliga bildade fyra lag och kom fram till Yogyakarta nästa dag med välbehövliga mediciner. Samma dag distribuerades medicinerna till ett sjukhus i Yogyakarta och ett i Kalten. Mat och andra förnödenheter delades ut i närbelägna områden kring Klaten och Bantul. Den 29 Maj, gav ett stationärt sjukvårdsteam vård i det värst drabbade området i Bantul medan ett mobilt vårdteam gick från dörr till dörr och erbjöd sjukvårdshjälp. I Yogyakarta, delade ett mobilt mat-team ut färdiglagad mat.

Den 3 Juni började Sai-hängivna från Jakarta att tillverka tegelstenar för att kunna återuppbygga många av husen som var förstörda. Den 4 Juni satte Sai-hängivna från Bali upp tält till de hemlösa. Ekonomiska gåvor och byggnadsmaterial strömmade också till. Den 17 Juli drabbades Java åter av en tsunami. Ansvariga för Sai-organisationen var snabbt på plats för att bilda sig en uppfattning om behovet. En plan gjordes upp och den humanitära hjälpen påbörjades genast.

U.S.A.

En liten stad i Texas, Jasper härjades av orkanen Rita. Sex månader senare höll befolkningen fortfarande på att återhämta sig från förödelserna och de vattenburna sjukdomar som var resultatet av orkanen. Sai-hängivna i Arkansas, Oklahoma, Texas och Louisiana hjälpte de drabbade genom att tillsammans ordna ett sjukvårdsläger den 3:e februari med fri läkarvård, till 400 patienter.

Ur: *Sanathana Sarathi*, september 2006

Venezuela

I Caracas Venezuela, hölls ett sjukvårdsläger för personer med ögonsjukdomar den 21 Maj 2006. Nitton äldre invånare fick starroperationer, och ögonlinsimplantat. Operationerna gjordes på ett privat ögonsjukhus som hade samarbetat med Sathya Sai-organisationen tidigare. Sai-doktorer gjorde alla operationer, medan Sai-hängivna serverade vegetariska måltider till patienterna och körde dem till deras hem. Många familjer var rörda till tårar över den kärleksfulla behandlingen de fick helt utan kostnad. I Panama uppmärksammade Presidenten och vicepresidenten starroperationerna som gjordes av Sathya Sai-organisationen. Tillsammans med ministern för allmänhälsa, har de erbjudit Sathya Sai-organisationen plats på Santo Tomas sjukhuset i Panama city för att sätta upp en Sathya Sai ögonklinik för starroperationer. För närvarande sänds många patienter till Cuba för operationer då antalet patienter överskrider den nuvarande förmågan att ta hand om dessa fall. Ministern för allmänhälsa erbjöd sig att teckna ett långtidskontrakt med Sathya Sai-organisationen för att erbjuda ögonvård.

Ur: *Sanathana Sarathi*, juli 2006

Latinamerika

En gemensam ansträngning har gjorts i många latinamerikanska länder, såsom Peru, Mexico, Costa Rica, Brasilien och Venezuela, för att lära ut Sai Babas mänskliga värden (sanning, kärlek, rätt handlande, frid och icke-våld) till fattiga barn. Detta projekt påbörjades 1995 och i början fick man på vissa ställen hålla lektioner ute under träden. I Bolivia har ungdomar i flera städer i åldrarna 16-20 år tagit på sig uppgiften att gå till hemmen och tala med barnen, undervisa om Sai Babas mänskliga värden, berätta historier, leka och organisera samhällsprojekt med barnen där man städar och delar ut kläder.

2001 startades en Sathya Sai-skola i Paraguay med 20 barn. Nu är det 43 barn på skolan. Skolan har haft stor påverkan på barnens, föräldrarnas och lärarnas liv genom åren. I många familjer har barnen från Sai-skolan spridit de mänskliga värdena till sina bröder och systrar som inte har gått i Sai-skolan. Vid ett tillfälle lärde en elev en annan elev hur viktigt det var tala vänligt. En av eleverna var gravt handikappad och kunde inte tala. Med kärlek och uppmuntran har han nu börjat att gå och tala lite.

Ur: *Sanathana Sarathi*, oktober och november 2006

“Kärlek är helt fri från begär. Den är fullständigt osjälvisk. Den söker ingen gentjänst. Den är allomfattande. Den gör ingen skillnad på vän eller ovän.”

– **Sathya Sai Baba**

Ur: *Be like Jesus*, s. 107.

Information från svenska Sathya Sai-organisationen

Kära läsare,

Från och med detta nummer av tidningen som detta år har 20-års jubileum har vi glädjen att presentera två nyheter, nämligen en mer regelbunden rapportering från det ideella arbete som utförs runt om i världen inom Sathya Sai-organisationen och en sedelärande berättelse. De projekt som vi kommer att kunna redovisa handlar om allt ifrån Sathya Sai skolor, till sjukvårdsläger och praktiskt arbete som att borra brunnar.

Angående den sedelärande berättelsen kan sägas att sagor och berättelser i alla tider använts för att sprida kunskap till både stora och små. Jesus använde sig av liknelser för att få människor att förstå bättre och Sai Baba använder sig bl.a. av berättelser. I vår stressade tid passar kanske H.C Andersens tänkvärda saga om granen.

Sathya Sai-organisationen i Sverige: Vi har två center, ett i Stockholm och ett i Göteborg och en grupp i Borås som tillhör organisationen. Centerverksamheten består för närvarande av lovsång och kurser. Tider för lovsång eller kontaktpersoner finns på vår hemsida. Vi har också en barn- och ungdomsgrupp med tio barn som får undervisning på sin fritid i Sai Babas fem mänskliga värden; sanning, rätt handlande, kärlek, frid och icke- våld, samt religionernas enhet. Dessa barn har skickat julklappar till ett barnhem utanför Riga, Lettland.

Ordförande

“Vad världen behöver idag är kärlekens förlösande och enande kraft – en kärlek som hela tiden vidgas till att omfatta fler och fler människor. Genom att överge trångsynta uppfattningar om religion, folkslag eller samhällsklass, utveckla en vidsynt inställning och genom att umgås med goda människor kan du lyfta ditt liv till en högre nivå och få ett meningsfullt och tillfredställande liv.”

– Sathya Sai Baba

Ur: Be like Jesus, s. 111.

